

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **D.**, so sídlom v B., konajúca cez JUDr. P. K., likvidátora so sídlom v K., proti povinnému **I. P.**, bývajúcemu v H., **o vymoženie 283,64 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 15 Er 1445/2008, o dovolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 22. augusta 2013 sp. zn. 15 Er 1445/2008 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2013 sp. zn. 18 CoE 127/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 22. augusta 2013 sp. zn. 15 Er 1445/2008 **z a s t a v u j e .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2013 sp. zn. 18 CoE 127/2013 **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia – platobného výmeru oprávnenej z 19. decembra 2000 č. X. na vymoženie uloženej povinnosti a trov exekúcie.

Okresný súd Pezinok uznesením z 18. februára 2013 č.k. 15 Er 1445/2008-84 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že označenie povinného v exekučnom titule – platobnom výmere ako I.P. (správne má znieť I.I.) nie je nedostatkom spôsobujúcim neschopnosť povinného identifikovať, ale ide o zrejmu chybu v písaní. Uvedené rozhodnutie povinného individualizovalo uvedením mena a priezviska súkromného podnikateľa, uvedením identifikačného čísla osoby tak, ako to vyžaduje zákon i judikatúra.

Proti tomuto rozhodnutiu podal povinný včas odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že exekúciu zastaví.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla 2013 sp. zn. 18 CoE 127/2013 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Oprávnenej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa. Skutočnosť, že v exekučnom titule je povinný označený ako I.P., pričom správne má byť I.I., neznamená, že by povinný nebol dostatočne identifikovaný. Ide o chybu v písaní, kde došlo len k zámene poradia mena a priezviska osoby oprávnenej prevádzkovať živnosť. Uvedené nič nemení na skutočnosti, že ide o jednu a tú istú nezameniteľnú osobu, ktorá je v exekučnom titule identifikovaná menom, priezviskom, ďalším dovetkom tvoriacim obchodné meno, sídlom a identifikačným číslom, ktoré je súčasťou variabilného symbolu. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 O.s.p.). O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Okresný súd Pezinok uznesením z 22. augusta 2013 č.k. 15 Er 1445/2008-98 námietky povinného proti ďalším trovám exekúcie zamietol.

Proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 22. augusta 2013 sp. zn. 15 Er 1445/2008 podal povinný dovolanie. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Povinný podal dovolanie aj proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. apríla 2013 sp. zn. 18 CoE 127/2013. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. Poukázal na skutočnosť, že Exekučný poriadok v § 58 ods. 4 pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiam uvedeným v ust. § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/.

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým skúmal, či vôbec môže konať o mimoriadnom opravnom prostriedku povinného proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Dospel k záveru, že konanie o dovolaní povinného treba podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastaviť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Odvolačím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je spôsobilým predmetom dovolania a nemožno ho dovolaním napadnúť ani v prípade, ak by konanie okresného súdu vykazovalo procesné vady vymenované v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O.s.p.

Dovolanie proti jeho rozhodnutiu je preto vylúčené a Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na jeho preskúmanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc preto podľa obsahu podania povinného ktoré označil ako „dovolanie voči uzneseniu 15 Er 1445/2008-84 ex 2354/2003 ex J. I. zo dňa 22.8.2013“ dospel k záveru, že nie je daná jeho funkčná príslušnosť na jeho prejednanie.

Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie v zmysle ustanovenia § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil.

II. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Podľa § 240 ods. 2 O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť. Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty

pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z obsahu spisu je zrejmé, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené povinnému 3. júna 2013, súdnemu exekútorovi 3. júna 2013 a likvidátorovi oprávnenej 11. júna 2013. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 11. júna 2013. Pretože právoplatnosť je skutočnosťou určujúcou začiatok plynutia jednomesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle citovaného ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., pripadol koniec tejto lehoty na 11. júna 2013. Povinný podal dovolanie 6. septembra 2013, teda po uplynutí lehoty. Zo spisu nevyplývajú žiadne také okolnosti, pre ktoré by mala byť otázka včasnosti podaného dovolania posúdená inak.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie povinného v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. mája 2014

JUDr. Jozef Kolcun, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová